

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 226

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

56. évfolyam
2013. augusztus 3.

Közleményszám	Tartalom	Oldal
IV Tájékoztatások		
AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK		
Az Európai Unió Bírósága		
2013/C 226/01	Az Európai Unió Bíróságá utolsó kiadványa az <i>Európai Unió Hivatalos Lapjában</i> HL C 215., 2013.7.27.	1
V Hirdetmények		
BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK		
Bíróság		
2013/C 226/02	C-1/13. sz. vélemény iránti eljárás: Az Európai Bizottság által az EUMSZ 218. cikk (11) bekezdése alapján előterjesztett vélemény iránti kérelem	2
2013/C 226/03	C-112/13. sz. ügy: Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2013. március 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — A kontra B és társai	2
2013/C 226/04	C-275/13. sz. ügy: A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2013. május 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Elcogás, S.A. kontra Administración del Estado e Iberdrola, S.A.	2
2013/C 226/05	C-280/13. sz. ügy: A Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Spanyolország) által 2013. május 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Barclays Bank S.A. kontra Sara Sánchez García és Alejandro Chacón Barrera	3

HU

Ár:
3 EUR

(folytatás a túldalalon)

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2013/C 226/06	C-281/13. sz. ügy: A Törvényszék (negyedik tanács) T-229/11. és T-276/11. sz., Inglewood és társai kontra Parlament egyesített ügyekben 2013. március 13-án hozott ítélete ellen Lord Inglewood és társai által 2013. május 22-én benyújtott fellebbezés	3
2013/C 226/07	C-295/13. sz. ügy: A Landgericht Darmstadt (Németország) által 2013. május 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — H. ügyvéd, a G. T. GmbH vagyonfelügyelőjeként eljárva kontra H. K.	4
2013/C 226/08	C-299/13. sz. ügy: A Grondwettelijk Hof (Belgium) által 2013. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Isabelle Gielen kontra Ministerraad	5
2013/C 226/09	C-300/13. sz. ügy: A Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanyolország) által 2013. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ayuntamiento de Benferri kontra Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU	5
2013/C 226/10	C-302/13. sz. ügy: Az Augstākās tiesas Senāts (Lett Köztársaság) által 2013. június 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — AS flyLAL-Lithuanian Airlines csőd eljárás alatt kontra VAS Starptautiskā lidosta Rīga, AS Air Baltic Corporation	6
2013/C 226/11	C-312/13. sz. ügy: A Curtea de Apel Alba Iulia (Románia) által 2013. június 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Claudiu Roșu kontra Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală	7
2013/C 226/12	C-313/13. sz. ügy: A Curtea de Apel Alba Iulia (Románia) által 2013. június 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală kontra Cătălin Ienciu	7
2013/C 226/13	C-317/13. sz. ügy: 2013. június 7-én benyújtott kereset — Európai Parlament kontra Európai Unió Tanácsa	7
2013/C 226/14	C-320/13. sz. ügy: 2013. június 12-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság	8
2013/C 226/15	C-321/13. sz. ügy: 2013. június 11-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Belga Királyság	8
2013/C 226/16	C-322/13. sz. ügy: A Tribunale di Bolzano (Olaszország) által 2013. június 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ulrike Elfriede Grauel Ruffer kontra Katerina Pokorná	9
2013/C 226/17	C-327/13. sz. ügy: A Cour d'appel de Bruxelles (Belgium) által 2013. június 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Burgo Group SpA kontra Illochroma SA (felszámolás alatt), Jérôme Theetten, az Illochroma SA felszámolójaként eljárva	9
2013/C 226/18	C-333/13. sz. ügy: Sozialgericht Leipzig (Németország) által 2013. június 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Elisabeta Dano, Florin Dano kontra Jobcenter Leipzig	9
 Törvényszék		
2013/C 226/19	T-276/13. sz. ügy: 2013. május 15-én benyújtott kereset — Growth Energy és Renewable Fuels Association kontra Tanács	11

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA

(2013/C 226/01)

Az Európai Unió Bíróságá utolsó kiadványa az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*

HL C 215., 2013.7.27.

Korábbi közzétételek

HL C 207., 2013.7.20.

HL C 189., 2013.6.29.

HL C 178., 2013.6.22.

HL C 171., 2013.6.15.

HL C 164., 2013.6.8.

HL C 156., 2013.6.1.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

Az Európai Bizottság által az EUMSZ 218. cikk (11) bekezdése alapján előterjesztett vélemény iránti kérelem**(C-1/13. sz. vélemény iránti eljárás)**

(2013/C 226/02)

*Az eljárás nyelve: valamennyi hivatalos nyelv***A kérelem előterjesztője**

Európai Bizottság (képviselők: F. Castillo de la Torre, A.–M. Rouchaud-Joët meghatalmazottak)

A Bíróság elé terjesztett kérdés

Az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik-e valamely harmadik ország a gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló 1980. október 25-i Hágai Egyezményhez való csatlakozásának az elfogadása?

Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2013. március 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — A kontra B és társai**(C-112/13. sz. ügy)**

(2013/C 226/03)

*Az eljárás nyelve: német***A kérdést előterjesztő bíróság**

Oberster Gerichtshof

Az alapeljárás felei

Alperes és felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: A

Felperesek és ellenérdekű felek a felülvizsgálati eljárásban: B és társai

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Arra kell-e következtetni az „egyenértékűség elvéből” az Európai Unió jogának végrehajtása során valamely olyan eljárási rendszer tekintetében, amelyben az érdemi döntésre hivatott rendes bíróságoknak a jogszabályok alkotmányellenességét is vizsgálniuk kell ugyan, a jogszabályok általános

jellegű megsemmisítése azonban tilos számukra, mert arra sajátos módon szervezett Verfassungsgerichtshof (alkotmánybíróság) rendelkezik hatáskörrel, hogy a rendes bíróságoknak valamely jogszabálynak az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Alapjogi Charta) 47. cikkével fennálló ellentéte esetén az eljárás során az alkotmánybíró-ságot is meg kell keresniük a jogszabály általános jellegű megsemmisítése céljából, és nem érhetik be kizárólag a jogszabály konkrét ügyben történő alkalmazásának mellőzésével?

2. Úgy kell-e értelmezni az Alapjogi Charta 47. cikkét, hogy azzal ellentétes az olyan eljárási rendelkezés, amelynek értelmében a joghatósággal nem rendelkező bíróság ügygondnokot rendel a nem megállapítható tartózkodási helyel rendelkező fél részére, és az ügygondnok aztán „perbebocsátkozása” révén kötelező jelleggel joghatóságot keletkeztethet?
3. Úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 24. cikkét, hogy e rendelkezés értelmében véve csak akkor valósul meg az „alperes perbebocsátkozása”, ha maga az alperes vagy egy általa meghatalmazott jogi képviselő végezte a megfelelő perbeli cselekményt, vagy a perbebocsátkozás korlátozás nélkül megvalósul az adott tagállam joga szerint rendelt ügygondnok esetében is?

⁽¹⁾ HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.; helyesbítések: HL 2006. L 242., 6. o., HL 2011. L 124., 47. o.

A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2013. május 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Elcogás, S.A. kontra Administración del Estado e Iberdrola, S.A.**(C-275/13. sz. ügy)**

(2013/C 226/04)

*Az eljárás nyelve: spanyol***A kérdést előterjesztő bíróság**

Tribunal Supremo

Az alapeljárás felei

Felperes: Elcogás, S.A.

Alperes: Administración del Estado e Iberdrola, S.A.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdése, valamint az Európai Unió Bíróságának e cikkkel kapcsolatos ítélkezési gyakorlata (különösen a C-379/98. ⁽¹⁾ és a C-206/06. sz. ügyben ⁽²⁾ hozott ítéletek) értelmében az Elcogás társaságnak, egy egyedi villamosenergia-termelő létesítmény tulajdonosának a minisztertanács által e társaság javára jóváhagyott rendkívüli életképességi tervek szerint jutott éves összegek „az állam által vagy állami forrásból nyújtott támogatásnak” tekinthetők-e, ha az említett összegek beszedése „a villamosenergia-rendszer állandó költségei” általános tétele alá tartozik, amely költségeket a felhasználók díjfizetését követően a villamosenergia-ágazat vállalkozásainak utalják át a Nemzeti Energia Bizottság által, előzetesen megállapított jogi szempontok alapján, mérlegelési jogkör nélkül végzett elszámolást követően?

⁽¹⁾ EBHT 2001., I-2099. o.

⁽²⁾ EBHT 2008., I-5497. o.

A Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Spanyolország) által 2013. május 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Barclays Bank S.A. kontra Sara Sánchez García és Alejandro Chacón Barrera

(C-280/13. sz. ügy)

(2013/C 226/05)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca

Az alapeljárás felei

Felperes: Barclays Bank S.A.

Alperesek: Sara Sánchez García és Alejandro Chacón Barrera

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelvet ⁽¹⁾ és a fogyasztói jogok közösségi védelmének elvét, valamint a szerződéses egyensúly elvét, hogy azokkal ellentétes a jelzálogjogra vonatkozó azon spanyol szabályozás, amely, annak ellenére, hogy a jelzálogjogosult hitelező számára biztosítja, hogy a biztosítékok bővítését kérje, amennyiben a jelzálogjoggal terhelt ingatlan becsértéke 20 %-kal csökken, jelzálogtárgyra vezetett végrehajtási eljárás keretében nem írja elő, hogy a fogyasztó-adós-végrehajtás alá vont személy — ellentmondó előzetes értébecslést követően — e becsérték felülvizsgálatát kérhesse, legalábbis a LEC ⁽²⁾ 671. cikk alapján,

amennyiben a becsérték a jelzálogjog alapítása és az ennek végrehajtása közötti időszakban ezzel azonos vagy magasabb arányban emelkedett?

2. Úgy kell-e értelmezni a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelvet, és a fogyasztói jogok közösségi védelmének elvét, valamint a szerződéses egyensúly elvét hogy ezekkel ellentétes a jelzálogtárgyra vezetett végrehajtásra vonatkozó spanyol eljárásjogi szabályozás, amely lehetővé teszi a jelzálogjoggal terhelt ingatlanok a becsült érték 50 %-áért (jelenleg 60 %-áért) történő odaítélését a végrehajtást kérő hitelezőnek, ami a fogyasztó-adós-végrehajtás alá vont személy tekintetében a becsérték 50 %-os (jelenleg 40 %-os) összegének megfelelő, igazolatlan szankciót jelent?
3. Úgy kell-e értelmezni a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelvet és a fogyasztói jogok közösségi védelmének elvét, valamint a szerződéses egyensúly elvét, hogy joggal való visszaélésnek vagy jogalap nélküli gazdagodásnak minősül az, ha a hitelező-végrehajtást kérő azt követően, hogy becsérték 50 %-áért (jelenleg 60 %-áért) odaítélték számára a jelzálogjoggal terhelt ingatlant, a végrehajtás elrendelését kéri a követelés fennmaradó összege tekintetében a követelés teljes összegének kielégítése céljából, jóllehet az odaítélt vagyontárgy becsértéke és/vagy valós értéke meghaladja a követelés teljes összegét, ugyanakkor ezen eljárást a nemzeti eljárásjogi szabályok biztosítják?
4. Úgy kell-e értelmezni a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelvet és a fogyasztói jogok közösségi védelmének elvét, valamint a szerződéses egyensúly elvét, hogy a jelzálogjoggal terhelt azon ingatlan odaítélése esetén, amelynek a becsértéke és/vagy valós értéke meghaladja a jelzálogkölcson teljes összegét, a LEC 579. és 671. cikke helyett a LEC 570. cikke alkalmazandó, következésképpen úgy kell tekinteni, hogy a végrehajtást kérő hitelező teljes követelése kielégítésre került?

⁽¹⁾ HL L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 2. kötet 288. o.

⁽²⁾ Ley de Enjuiciamiento Civil (a polgári perrendtartásról szóló törvény)

A Törvényszék (negyedik tanács) T-229/11. és T-276/11. sz., Inglewood és társai kontra Parlament egyesített ügyekben 2013. március 13-án hozott ítélete ellen Lord Inglewood és társai által 2013. május 22-én benyújtott fellebbezés

(C-281/13. sz. ügy)

(2013/C 226/06)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Lord Inglewood és társai (képviselők: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Albreu Caldas ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Európai Parlament

A fellebbezők kérelmei

— A Bíróság

— helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszéke (negyedik tanács) T-229/11. és T-276/11. sz., Inglewood és társai kontra Parlament egyesített ügyekben 2013. március 13-án hozott ítéletét;

— az újbóli határozathozatal keretében;

— állapítsa meg a Parlament Elnöksége azon határozatának jogellenességét, amelyben a nyugdíjkorhatárt 60 évről 63 évre emelte, és eltörölte a kedvezményes nyugdíj formáit, a kordkedvezményes nyugdíjat, illetve a nyugdíj egy részének tőkeként történő kifizetését;

— semmisítse meg a megtámadott határozatokat;

— kötelezze a Parlament az első- és másodfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők a Törvényszék azon ítélete ellen nyújtanak be fellebbezést, amelyben elutasította az Európai Parlament azon határozatai megsemmisítése iránti kereseteiket, amelyekben a Parlament megtagadta tőlük az önkéntes kiegészítő nyugdíj két formájának, a kordkedvezményes nyugdíjnak, illetve a nyugdíj egy része tőkeként történő kifizetésének kedvezményét.

A fellebbezők először is arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel a megtámadott határozatok sértik a megszerzett jogaikat, valamint a hivatalba lépésük alkalmával meghatározott és elfogadott feltételek szerinti várományaikat.

Másodszor a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elutasította a képviselők jogállásáról szóló szabályzat 27. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalapot, holott e rendelkezés szerint a megszerzett jogok és a várományok fennmaradnak. A 2009. április 1-jei határozat ugyanis sérti a fellebbezők megszerzett jogait, nevezetesen az ahhoz való jogaikat, hogy előrehozott nyugdíjat kérjenek, nyugdíjban 60 éves koruktól részesüljenek vagy nyugdíjuk egy részét tőkeként kifizessék.

Harmadszor a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot akkor is, amikor úgy ítélte meg, hogy a képviselők jogállásáról szóló szabályzat nem alkalmazandó, mivel az általános hatályú 2009. április 1-jei határozatot követően lépett hatályba, miközben a keresetek tárgyát képező egyedi határozatokat ezen időpontot követően hozták meg.

Negyedszer a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elutasította az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított jogalapot, holott a fellebbezők joggal bízhattak abban, hogy az általuk teljesített járulékfizetés időtartamának jelentős része tekintetében megállapított és alkalmazott feltételek szerint részesülnek nyugdíjban, sokkal inkább, mint akikre eltérést engedő szabályok vonatkoztak, nevezetesen azok, akik továbbra is hivatalban voltak, és a 2009. április 1-jei határozat 2009. július 14-i hatálybalépése előtt betöltötték 60. életévüket.

Végül a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elutasította az arányosság elvének megsértésére alapított jogalapot, miután megállapította, hogy a tagok csupán 10 %-a viseli a pénzügyi válság következményeit, és az ideiglenesen létrehozott, megszüntetni tervezett alap előrelátható következményeit.

A Landgericht Darmstadt (Németország) által 2013. május 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — H. ügyvéd, a G. T. GmbH vagyongfelügyelőjeként eljárva kontra H. K.

(C-295/13. sz. ügy)

(2013/C 226/07)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Darmstadt

Az alapeljárás felei

Felperes: H. ügyvéd, a G. T. GmbH vagyongfelügyelőjeként eljárva

Alperes: H. K.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A [Landgericht Darmstadt] a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2007. október 30-i egyezmény⁽¹⁾ (a továbbiakban: második Luganói Egyezmény)

1. 1. cikke (2) bekezdése b) pontjának

2. 5. cikke 1. pontja a) alpontjának

3. 5. cikke 1. pontja b) alpontjának

4. 5. cikke 3. pontjának,

valamint a fizetéseképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ (a továbbiakban: 1346/2000 rendelet)

5. 3. cikke (1) bekezdésének

értelmezése céljából a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

1. Rendelkeznek-e joghatósággal a vagyongfelügyelő által az adós ügyvezetője ellen a társaság fizetéseképtelenségének bekövetkeztét követően, vagy túladósodottságának megállapítását követően végrehajtott kifizetések visszatérítése érdekében indított kereset tekintetében azon tagállam bíróságai, amelynek területén az adós vagyona vonatkozóan fizetéseképtelenségi eljárást indítottak?

2. Rendelkezik-e joghatósággal a vagyonfelügyelő által az adós ügyvezetője ellen a társaság fizetéseképtelenségének bekövetkeztét követően, vagy túladósodottságának megállapítását követően végrehajtott kifizetések visszatérítése érdekében indított kereset tekintetében annak a tagállamnak a bírósága, amelynek területén az adós vagyona vonatkozóan fizetéseképtelenségi eljárást indítottak, ha az ügyvezető lakóhelye nem az Európai Unió valamely másik tagállamában van, hanem a második Luganói Egyezmény egyik szerződő államában?

3. A kereset az 1346/2000 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik annak első mondata értelmében?

4. Amennyiben a kereset nem tartozik az 1346/2000 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének hatálya alá annak első mondata értelmében, és/vagy a bíróság joghatósága e tekintetben nem terjed ki a második Luganói Egyezmény valamely szerződő felének területén lakóhellyel rendelkező ügyvezetőre:

A második Luganói Egyezmény 1. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti csődeljárásról van szó?

5. A 4. pontra adandó igenlő válasz esetén:

a) A második Luganói Egyezmény 5. cikke 1. pontjának a) alpontja értelmében az 1. pont szerinti kereset tekintetében annak a tagállamnak a bírósága rendelkezik joghatósággal, amelynek területén az adós székhelye található?

a) Az 1. pont szerinti kereset tárgya a második Luganói Egyezmény 5. cikke 1. pontjának a) alpontja szerinti szerződéses igény?

β) Az 1. pont szerinti kereset tárgya a második Luganói Egyezmény 5. cikke 1. pontjának b) alpontja szerinti, szolgáltatásnyújtásról szóló szerződésből fakadó igény?

b) Az 1. pont szerinti kereset tárgya a második Luganói Egyezmény 5. cikkének 3. pontja szerinti jogellenes károkozással, jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekménnyel vagy ilyen cselekményből fakadó igényvel kapcsolatos ügy?

(¹) HL 2009. L 147., 5. o.

(²) HL L 160. 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 191. o.

A Grondwettelijk Hof (Belgium) által 2013. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Isabelle Gielen kontra Ministerraad

(C-299/13. sz. ügy)

(2013/C 226/08)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Grondwettelijk Hof

Az alapeljárás felei

Felperes: Isabelle Gielen

Alperes: Ministerraad

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a tőkeemelés [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló, 2008. február 12-i 2008/7/EK tanácsi irányelv (¹) 5. cikkének (2) bekezdését, hogy azzal ellentétes a bemutatóra szóló értékpapírok névre szóló értékpapírokká vagy dematerializált értékpapírokká való, jogszabályban előírt átalakítását terhelő adó kivetése, és — igenlő válasz esetén — igazolható-e az ilyen adó a hivatkozott irányelv 6. cikke alapján?

(¹) HL L 46., 11. o.

A Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanyolország) által 2013. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ayuntamiento de Benferri kontra Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

(C-300/13. sz. ügy)

(2013/C 226/09)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Az alapeljárás felei

Felperes: Ayuntamiento de Benferri

Alperes: Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 97/11 irányelvvel⁽¹⁾ módosított 85/337 irányelv⁽²⁾ I. mellékletének 20. pontjában szereplő „220 kV vagy annál nagyobb feszültségű és 15 km-nél hosszabb nagyfeszültségű villamos légvezetékek” fogalmát, hogy az egyedüli villamos energiai létesítmények, amelyekre az vonatkozik, az e két küszöbértéknek megfelelő légvezetékek?
2. Úgy kell-e értelmezni a 97/11 irányelvvel módosított 85/337 irányelv II. melléklete 3. pontjának b) alpontjában szereplő „[...] villamos energia szállítására szolgáló légvezetékek” fogalmát, hogy az villamosenergia-szállítási berendezésként kizárólag a légvezetéseket foglalja magában?
3. Úgy kell-e értelmezni a 85/337 irányelv II. melléklete 3. pontjának b) alpontjában szereplő „[...] villamos energia szállítására szolgáló légvezetékek” fogalmát, hogy az magában foglalja a transzformátor alállomásokat is?
4. Úgy kell-e értelmezni a 85/337 irányelv II. melléklete 3. pontjának b) alpontjában szereplő „2[...] villamos energia szállítására szolgáló légvezetékek” fogalmát, hogy abba beletartoznak a transzformátor alállomások is, jóllehet az építésükre vagy bővítésükre vonatkozó kivitelezési terv nem tartalmaz légvezeték-építést?

⁽¹⁾ A 85/337/EGK irányelv módosításáról szóló, 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelv (HL L 73., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 151. o.).

⁽²⁾ Az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv (HL L 175., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 248. o.).

Az Augstākās tiesas Senāts (Lett Köztársaság) által 2013. június 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — AS flyLAL-Lithuanian Airlines csődeljárás alatt kontra VAS Starptautiskā lidosta Rīga, AS Air Baltic Corporation

(C-302/13. sz. ügy)

(2013/C 226/10)

Az eljárás nyelve: lett

A kérdést előterjesztő bíróság

Augstākās tiesas Senāts

Az alapeljárás felei

Felperes: AS flyLAL-Lithuanian Airlines csődeljárás alatt

Alperesek: VAS Starptautiskā lidosta Rīga, AS Air Baltic Corporation

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A rendelet értelmében vett polgári vagy kereskedelmi ügynek minősül-e az olyan jogvita, amelyben kártérítés megítélését, illetve az alperesek jogellenes megállapodáson és erőfölénnyel való visszaélésen alapuló jogsértő magatartásának megállapítását kérik, amely más tagállam általános hatályú jogszabályainak alkalmazásán alapul, tekintettel arra, hogy a jogsértő aktusok a megkötésükig visszamenő hatállyal semmiesek, és egy adott normát olyan állami közjogi aktus (*acta iure imperii*) útján kell elfogadni, amelyre egy adott állam más államok bíróságainak joghatósága alóli mentességére vonatkozó nemzetközi közjogi normáit kell alkalmazni?
2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén (a rendelet szerinti polgári vagy kereskedelmi ügyről van szó) olyan jogvitának minősül-e a kártérítés iránti eljárás, amelynek tárgya a rendelet 22. cikkének 2. pontja értelmében a társaságok szervei által hozott határozatok érvényessége, és ez lehetővé teszi, hogy a rendelet 35. cikkének (1) bekezdése szerint a határozatot ne ismerjék el?
3. Amennyiben a kártérítés iránti eljárásban a kereset tárgya a rendelet 22. cikke 2. pontjának hatálya alá tartozik (kizárólagos joghatóság), azon állam bírósága, ahol az elismerést kérik, köteles-e megvizsgálni az ideiglenes biztosítási intézkedéseket elrendelő határozat elismerésével kapcsolatban a rendelet 35. cikkének (1) bekezdésében felsorolt feltételek fennállását?
4. Értelmezhető-e úgy a rendelet 34. cikkének 1. pontjában szereplő közrendi záradék, hogy az ideiglenes biztosítási intézkedéseket elrendelő határozat elismerése ellentétes az adott tagállam közrendjével, egyrészt amennyiben az ideiglenes biztosítási intézkedések elrendelésének alapja első sorban a megalapozott és igazolt számítás nélkül követelt összeg jelentős nagysága, másrészt, ha az említett határozat elismerésével és végrehajtásával kárt lehet okozni az alpereseknek, amelyet a felperes mint csődeljárás alatt álló társaság nem tud orvosolni, ha a keresetet a kártérítés iránti eljárásban elutasítják, mindez érintheti e azon állam gazdasági érdekeit, ahol az elismerést kérik, veszélyeztetve ezáltal az állam biztonságát, mivel a Lett Köztársaság a Lidosta Rīga részvényeinek kizárólagos tulajdonosa, míg az AS Air Baltic Corporation társaságban 52,6%-os részesedéssel rendelkezik?

A Curtea de Apel Alba Iulia (Románia) által 2013. június 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Claudiu Roșu kontra Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

(C-312/13. sz. ügy)

(2013/C 226/11)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Curtea de Apel Alba Iulia

Az alapeljárás felei

Felperes: Claudiu Roșu

Alperes: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Abban az esetben, ha az eladót héaalannyá minősítik, és a felek anélkül határozták meg az ingatlan értékesítésének ellenértékét (árát), hogy a héára utaltak volna, a 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 73. és 78. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy

- a) az ingatlan értékesítésének a felek által meghatározott és a héa mértékével csökkentett ellenértéke (ára), vagy
- b) az ingatlan értékesítésének a felek által meghatározott ellenértéke (ára) képezi?

⁽¹⁾ A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.).

A Curtea de Apel Alba Iulia (Románia) által 2013. június 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală kontra Cătălin Ienciu

(C-313/13. sz. ügy)

(2013/C 226/12)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Curtea de Apel Alba Iulia

Az alapeljárás felei

Fellebbező: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

Ellenérdekű fél: Cătălin Ienciu

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Abban az esetben, ha az eladót héaalannyá minősítik, és a felek anélkül határozták meg az ingatlan értékesítésének ellenértékét (árát), hogy a héára utaltak volna, a 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 73. és 78. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy

- a) az ingatlan értékesítésének a felek által meghatározott és a héa mértékével csökkentett ellenértéke (ára), vagy
- b) az ingatlan értékesítésének a felek által meghatározott ellenértéke (ára) képezi?

⁽¹⁾ A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.).

2013. június 7-én benyújtott kereset — Európai Parlament kontra Európai Unió Tanácsa

(C-317/13. sz. ügy)

(2013/C 226/13)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Parlament (képviselők: F. Drexler, A. Caiola és M. Pencheva meghatalmazottak)

Alperes: Az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

— semmisítse meg a 4-metilamfetamin ellenőrzési intézkedéseknek történő alávetéséről szóló, 2013. március 7-i 2013/129/EU tanácsi határozatot⁽¹⁾;

— tartsa fenn a 2103/129/EU tanácsi határozat joghatásait, amíg annak helyébe megfelelő módon elfogadott, új jogi aktus nem lép;

— az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Előjáróban a Parlament emlékeztet rá, hogy a megtámadott határozat preambuluma a következő jogalapokra utal: az új pszichoaktív anyagokra vonatkozó információcseréről, kockázateértékelésről és ellenőrzésről szóló, 2005. május 10-i 2005/387/IB tanácsi határozat⁽²⁾ 8. cikkének (3) bekezdésére és az Európai Unió működéséről szóló szerződésre. A Parlament ebből arra következtet, hogy a Tanács hallgatólagosan a régi EU-Szerződés 34. cikke (2) bekezdésének c) pontjára hivatkozik.

A Parlament a megsemmisítés iránti keresete alátámasztására két jogalapra hivatkozik.

Először, a Parlament arra hivatkozik, hogy a Tanács olyan jogalapra — az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontjára — alapította a határozatát, amelyet a Lisszaboni Szerződés hatályba lépésekor hatályon kívül helyeztek. Ebből következően a megtámadott határozat már csak a 2005/387/IB határozaton alapul. Ez utóbbi másodlagos jogalapnak minősül, ami jogellenes.

Másodszor, és a fentiekre tekintettel, a Parlament úgy véli, hogy a határozathozatali eljárás során lényeges eljárási szabályokat sértettek meg. Egyrészt, amennyiben az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontja lett volna alkalmazandó, a Parlamenttel konzultálni kellett volna a megtámadott határozat elfogadását megelőzően az EU 39. cikk (1) bekezdésének megfelelően. Márpedig a Parlament azt állítja, hogy ez nem történt meg. Másrészt, amennyiben úgy ítéljük meg, hogy a Lisszaboni Szerződés rendelkezései az alkalmazandók, a Parlamentnek az EUMSZ 83. cikk (1) bekezdése alapján részt kellett volna vennie a jogalkotási eljárásban. Bármelyik eset is áll fent, tekintettel arra, hogy a Parlament nem vett részt a megtámadott határozat elfogadásában, arra lényeges eljárási szabály megsértésével került sor.

Végül, abban az esetben, ha a Bíróság úgy határoz, hogy megsemmisíti a megtámadott határozatot, a Parlament úgy véli, hogy az EUMSZ 264. cikk második albekezdésének megfelelően fenn kell tartani a megtámadott határozat joghatásait, addig, amíg annak helyébe megfelelő módon elfogadott, új jogi aktus nem lép.

⁽¹⁾ HL L 72., 11. o.

⁽²⁾ HL L 127., 32. o.

2013. június 12-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság

(C-320/13. sz. ügy)

(2013/C 226/14)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: P. Hetsch és K. Herrmann)

Alperes: Lengyel Köztársaság

Kereseti kérelmek

A Bíróság

- állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság — mivel nem fogadta el mindazokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, vagy legalábbis azokat nem közölte a Bizottsággal — nem teljesítette az irányelv 27. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Lengyel Köztársaságot az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése alapján a 2009/28/EK irányelv átültetésére elfogadott intézkedései bejelentésére vonatkozó kötelezettségének megszegése miatt a jelen ügyben hozott ítélet kihirdetése napjától esedékes napi 133 280,80 euró összegű kényszerítő bírság megfizetésére;
- a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2009/28/EK irányelv átültetésének határideje 2010. december 5-én lejárt

⁽¹⁾ HL L 140., 16. o.

2013. június 11-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Belga Királyság

(C-321/13. sz. ügy)

(2013/C 226/15)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: J. Hottiaux és N. Yerrell, meghatalmazottak)

Alperes: Belga Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Belga királyság — mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a veszélyes áruk szárazföldi szállításáról szóló 2008/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv mellékleteinek a tudományos és műszaki fejlődéshez való első hozzáigazításáról szóló 2010. szeptember 2-i 2010/61/EU bizottsági irányelvnek⁽¹⁾ vagy legalábbis azokat nem minden esetben közölte a Bizottsággal — nem teljesítette az említett irányelv 2. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

— A Bíróság kötelezze a Belga Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2010. szeptember 2-i 2010/61/EU bizottsági irányelv átültetésének határideje 2011. június 30-án lejárt.

(¹) HL L 233., 27. o.

A Tribunale di Bolzano (Olaszország) által 2013. június 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer kontra Katerina Pokorná

(C-322/13. sz. ügy)

(2013/C 226/16)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Bolzano

Az alapeljárás felei

Felperes: Ulrike Elfriede Grauel Rüffer

Alperes: Katerina Pokorná

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétes-e az EUMSZ 18. és 21. cikk értelmezésével a szóban forgóhoz hasonló, olyan nemzeti jogszabályi rendelkezések alkalmazása, amelyek csak a Bolzano megyében lakóhellyel rendelkező olasz állampolgároknak biztosítják a Bolzano megye bíróságai előtt folyamatban lévő polgári jogi eljárásokban a német nyelv használatának jogát, más tagállamok állampolgárainak pedig nem, függetlenül attól, hogy azok lakóhelye Bolzano megyében található-e?

A Cour d'appel de Bruxelles (Belgium) által 2013. június 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Burgo Group SpA kontra Illochroma SA (felszámolás alatt), Jérôme Theetten, az Illochroma SA felszámolójaként eljárva

(C-327/13. sz. ügy)

(2013/C 226/17)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour d'appel de Bruxelles

Az alapeljárás felei

Felperes: Burgo Group SpA

Alperesek: Illochroma SA (felszámolás alatt), Jérôme Theetten, az Illochroma SA felszámolójaként eljárva

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A fizetéseképtelenségi eljárásról szóló [2000. május 29-i] 1346/2000/EK tanácsi rendeletet (¹), különösen annak 3., 16., 27., 28. és 29. cikkét, úgy kell-e értelmezni, hogy:

- a 3. cikk (2) bekezdésében szereplő „telephely” alatt az adós olyan fiókját kell érteni, amellyel szemben a főeljárást megindították, és ez kizárja, hogy az azonos csoporthoz tartozó több társaság összefüggő felszámolása keretében azok abban a tagállamban legyenek másodlagos eljárás tárgyai, amelyben székhelyük található, mivel rendelkeznek önálló jogalanyisággal?
- azon személynek vagy hatóságnak, aki, illetve amely jogosult másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindításának kérelmezésére annak a tagállamnak a joga szerint, amelynek a területén az eljárás megindítását kérik, rendelkeznie kell lakóhellyel vagy székhellyel e tagállam joghatósági területén, vagy e jog valamennyi uniós illetőségű személyt megilleti, aki bizonyítja, hogy jogi kapcsolatban áll az érintett telephellyel?
- ha a fizetéseképtelenségi főeljárás felszámolási eljárás, egy telephellyel szemben a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítása csak akkor rendelhető el, ha megfelel az azon tagállam bíróságának mérlegelési körébe tartozó célszerűségi követelménynek, amelyben a másodlagos eljárást meg kívánják indítani?

(¹) HL L 160. 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 191. o.

Sozialgericht Leipzig (Németország) által 2013. június 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Elisabeta Danó, Florin Danó kontra Jobcenter Leipzig

(C-333/13. sz. ügy)

(2013/C 226/18)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Sozialgericht Leipzig

Az alapeljárás felei

Felperesek: Elisabeta Danó, Florin Danó

Alperes: Jobcenter Leipzig

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Kiterjed-e a 883/2004 rendelet⁽¹⁾ 4. cikkének személyi hatálya azokra a személyekre, akik nem a rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett társadalombiztosítási vagy családtámogatási jellegű ellátást, hanem a rendelet 3. cikkének (3) bekezdése és 70. cikke értelmében vett különleges, nem járulékalapú ellátást kívánnak igénybe venni?
2. Amennyiben az első kérdésre adandó válasz igenlő: megtiltja-e a 883/2004 rendelet 4. cikke a tagállamoknak, hogy a rendelet 70. cikke értelmében vett, a megélhetési költségeket fedező, nem járulékalapú szociális ellátások indokolatlan igénybevételének elkerülése érdekében teljesen vagy részben kizárják a rászoruló uniós polgárokat az azonos helyzetben lévő saját állampolgáraiknak nyújtott ellátások folyósításából?
3. Amennyiben az első vagy a második kérdésre adandó válasz nemleges: megtiltja-e a tagállamoknak a) az EUMSZ 18. cikk és/vagy b) az EUMSZ 20. cikk (2) bekezdése második mondatának az EUMSZ 20. cikk (2) bekezdésének harmadik mondatával és a 2004/38 irányelv⁽²⁾ 24. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett a) pontja, hogy a

rendelet 70. cikke értelmében vett, megélhetési költségeket fedező, nem járulékalapú szociális ellátások indokolatlan igénybevételének elkerülése érdekében teljesen vagy részben kizárják a rászoruló uniós polgárokat az azonos helyzetben lévő saját állampolgáraiknak nyújtott ellátások folyósításából?

4. Amennyiben az előző kérdésekre adandó válaszok alapján a megélhetési költségeket fedező ellátásokból való részleges kizárás összhangban áll az európai joggal: az akut szükség-helyzeteken kívül a nem járulékalapú, megélhetési költségeket fedező ellátások uniós polgárok részére történő nyújtása korlátozódhat-e a származási országba való visszatéréshez szükséges források rendelkezésre bocsátására, vagy az Alapjogi Charta 1., 20. és 51. cikke a huzamos tartózkodást lehetővé tevő szélesebb körű ellátásokat követel meg?

⁽¹⁾ A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 166., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 5. kötet 72. o.)

⁽²⁾ Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 5. kötet 46. o.)

TÖRVÉNYSZÉK

2013. május 15-én benyújtott kereset — Growth Energy és Renewable Fuels Association kontra Tanács

(T-276/13. sz. ügy)

(2013/C 226/19)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Growth Energy (Washington, Egyesült Államok), Renewable Fuels Association (Washington, Egyesült Államok) (képviselő: P. Vander Schueren ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Amerikai Egyesült Államokból származó bioetanol behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2013. február 18-i 157/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (HL L 49., 2013.2.22., 10. o.) annyiban, amennyiben az a felpereseket és tagjaikat érinti; és
- a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek a következő tíz jogalpra hivatkoznak.

1. Az első jogalapban a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság az alaprendelettel ellentétesen járt el, mivel az egész országra kiterjedő vám mellett döntött, és nem számította ki az egyes dömpingellenes vámokat annak ellenére, hogy az ehhez szükséges valamennyi információval rendelkezett. E tekintetben a Bizottság nyilvánvalóan tévesen értékelte a releváns tényeket, tévesen alkalmazta a jogot, nem indokolta a megállapításait, megsértette a gondossági kötelezettségét és a védelemhez való jogot, valamint a jogbiztonság elvét és a felperesek jogos bizalmának elvét.
2. A második jogalapban a felperesek azt állítják, hogy az, hogy a Bizottság a dömpingkülönbözet számítása során elmulasztotta kiigazítani az exportárat azáltal, hogy nem végezte el az érintett keverő keverékei exportárának a felfelé történő kiigazítását, a releváns tények nyilvánvalóan téves értékelésének és téves jogalkalmazásnak minősül.

3. A harmadik jogalapban a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság nyilvánvalóan tévesen értékelte a releváns tényeket, és megsértette az alaprendeletet, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmának az elvét azáltal, hogy túlbecsülte a bioetanol USA-ból származó importmennyiségét, és ezen importokat nem kezelte hasonlóan az ugyanazon termék harmadik országból származó importjaival.
4. Negyedik jogalapban a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság nyilvánvalóan téves értékelést végzett, és megsértette az alaprendeletet a kárkülönbözet számítása során.
5. Az ötödik jogalapban a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság nyilvánvalóan téves értékelést végzett, és megsértette az alaprendeletet azáltal, hogy az anyagi kár általa végzett meghatározását olyan uniós gazdasági ágazatra alapította, amely nem gyárt hasonló terméket, és azáltal, hogy a hasonló termék meghatározását megelőzően az uniós gazdasági ágazatot határozta meg.
6. A hatodik jogalapban a felperesek azt állítják, hogy a vitatott rendelet hibás a nyilvánvalóan téves értékelés és a téves jogalkalmazás miatt, mivel az abban szereplő anyagi kárt olyan adatok alapján állapították meg, amelyek az uniós termelők nem reprezentatív mintájára vonatkoznak.
7. A hetedik jogalapban a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság nyilvánvalóan téves értékelést végzett annak megállapításával, hogy az anyagi kár más okai nem szüntetik meg a célzott importok és az uniós gazdasági ágazat által állítólagosan elszenvedett kár közötti okozati összefüggést.
8. A nyolcadik jogalapban a felperesek azt állítják, hogy a Tanács tévesen alkalmazta a jogot, és megsértette az arányosság elvét azáltal, hogy szükségtelen dömpingellenes intézkedést fogadott el.
9. A kilencedik jogalappal a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, valamint megsértette a megfelelő ügyintézés és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának az elvét annak megállapításával, hogy az USA-ból származó bioetannal kapcsolatos vizsgálat megfelelő panason alapult, miközben ez utóbbi nem felelt meg az alaprendelet által felállított követelményeknek.
10. A tízedik jogalapban a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság többször is megsértette a felperesek védelemhez való jogát, és nem indokolta a vitatott rendelet elfogadását, mivel a végleges megállapítás, amelyen alapul, nem tartalmazott alapvető tényeket és megállapításokat a végeleges

intézkedések elfogadására vonatkozóan. A Bizottság továbbá indokolás nélkül változtatta meg az intézkedések érvényességi idejét, miközben nem tette lehetővé a felperesek számára, hogy megfelelő időben hozzáférjenek a nem bizalmas iratokhoz, és nem hagyott elég időt számukra a végleges megállapítással kapcsolatos észrevételek benyújtására.

2013. május 15-én benyújtott kereset — Marquis Energy LLC kontra Tanács

(T-277/13. sz. ügy)

(2013/C 226/20)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Marquis Energy LLC (Hennepin, Egyesült Államok) (képviselő: P. Vander Schueren ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Amerikai Egyesült Államokból származó bioetanol behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2013. február 18-i 157/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (HL L 49., 2013.2.22., 10. o.) a felperest érintő részében, és
- kötelezze a Tanácsot a jelen eljárással kapcsolatban a felperesnél felmerült költségek viselésére

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes az alábbi tíz jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az alaprendelettel ellentétesen járt el, mivel országos vámot alkalmazott, és elutasította az egyedi dömpingellenes vám kiszámítását, annak ellenére, hogy minden olyan információval rendelkezett, amelyre ehhez szüksége volt. E tekintetben a felperes megjegyzi, hogy a Bizottság nyilvánvalóan hibásan mérlegelte a releváns tényeket, tévesen alkalmazta a jogot,

nem indokolta meg a megállapításait, megsértette gondossági kötelezettségét, és megsértette a védelemhez való jogot, továbbá a jogbiztonság elvét és a felperes jogos bizalmát.

2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság elmulasztotta az exportár kiigazítását a dömpingkülönbözlet kiszámítása során, mivel az érintett keverők keverékeinek exportáiraiban nem végzett felfelé történő kiigazítást.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvalóan hibásan mérlegelte a releváns tényeket, és megsértette az alaprendeletet, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, mivel túlbecsülte az USA-ból származó bioetanol-behozatal mennyiségét, és e behozatalt nem kezelte azonosan ugyanezen termék harmadik országból származó behozatalával.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, és megsértette az alaprendeletet, amikor kárkülönbözlet-számításokat végzett.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, és megsértette az alaprendeletet, mivel a jelentős kárral kapcsolatos megállapításait olyan uniós gazdasági ágazatra alapozta, amely nem gyárt hasonló termékeket, valamint mivel a hasonló terméket meghatározását megelőzően határozta meg az uniós gazdasági ágazatot.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a megtámadott rendelet nyilvánvaló értékelési hibák és téves jogalkalmazás eredményeképpen hibás, mivel az abban rögzített jelentős kárt olyan adatok alapján állapították meg, amelyek az uniós termelők nem-reprezentatív mintáján alapultak.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, mivel arra a következtetésre jutott, hogy a jelentős kár egyéb okai nem törik meg a vizsgálat tárgyát képező behozatal és az uniós gazdasági ágazatban bekövetkezett jelentős kár közötti okozati összefüggést.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és megsértette az arányosság elvét, mivel olyan dömpingellenes intézkedést fogadott el, amely szükségtelen.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és megsértette a gondos ügyintézés és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, mivel megállapította, hogy az USA-ból származó bioetannal kapcsolatos vizsgálat megfelelő panasz alapján indult, jóllehet az nem felelt meg az alaprendeletben előírt követelményeknek.

10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság többszörsően megsértette a felperes védelemhez való jogát, és nem indokolta meg a megtámadott rendelet elfogadását, mivel a végleges összefoglaló, amelyen a rendelet alapult, nem tartalmazott a végleges intézkedések elfogadása szempontjából lényeges tényeket és szempontokat. A Bizottság továbbá anélkül módosította az intézkedések időbeli hatályát, hogy azt megindokolta volna, miközben nem engedélyezte a felperes számára, hogy kellő időben hozzáférjen a nem bizalmas iratokhoz, és nem biztosított elegendő időt számára, hogy a végleges összefoglaló kapcsán észrevételeket tegyen.

2013. május 24-én benyújtott kereset — Ledra Advertising kontra Bizottság és EKB

(T-289/13. sz. ügy)

(2013/C 226/21)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Ledra Advertising Ltd (Nicosia, Ciprus) (képviselők: C. Paschalides Solicitor és A. Paschalides ügyvéd)

Alperesek: Európai Központi Bank és Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- rendelje el 958 920 EUR kártérítés megfizetését, mivel a Ciprus és az alperesek közötti, 2013. április 26-i egyetértési megállapodás 1.23–1.27. pontjában meghatározott feltételek olyan követelményeket tartalmaztak, amelyek kellően egyértelműen megsértik a magánszemélyeket védő magasabb rendű jogszabályt, nevezetesen az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkét és az emberi jogok európai egyezménye 11. jegyzőkönyvének 1. cikkét;
- nyilvánítsa semmisnek az említett feltételeket, és rendelje el az európai stabilizációs mechanizmus létrehozásáról szóló szerződés (a továbbiakban: ESM-Szerződés) 14–18. cikkében foglalt pénzügyi segítségnyújtási eszközök 19. szerinti — a Törvényszék ítéletét figyelembe vevő — sürgős felülvizsgálatát annak érdekében, hogy megvalósuljanak a Törvényszék ítéletében foglaltaknak megfelelő módosítások;
- annyiban, amennyiben az első kereseti kérelemben foglalt kártérítés nem biztosítja, hogy a releváns feltételeket megsemmisítsék, rendelje el az EUMSZ 263. cikk megsértéséből eredő kár megtérítését.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap szerint az egyetértési megállapodás releváns feltételei olyan követelményeket tartalmaztak, amelyek megvalósítják „a magánszemélyeket védő magasabb rendű jogszabály kellően egyértelmű megsértését”⁽¹⁾, tekintettel arra, hogy:
 - az említett jogszabály magasabb rendű, mivel a rendelkezés a Chartában és az EJEE-ben szerepel;
 - a Charta 51. cikkének (1) bekezdése és az EUSZ 6. cikk (2) bekezdése értelmében az alperesek kötelesek tiszteletben tartani és védelmezni a Chartában és az EJEE-ben biztosított jogokat; és
 - a bankbetétek a Charta 17. cikke és az EJEE 11. jegyzőkönyve 1. cikke értelmében vett tulajdonnak minősülnek.
2. A második jogalap szerint a következő jogsértések együtt olyan súlyosak voltak, hogy megvalósították a magasabb rendű jogszabály kellően egyértelmű megsértését:
 - amikor a felperest megfosztották a bankbetétjeitől, nem szerepeltek az *acquisban* olyan, „jogszabályban foglalt feltételek”, amelyek a Chartával vagy a jegyzőkönyvvel ellentétes, bankbetétektől való megfosztásra vonatkoztak;
 - a felperest „kellő időben fizetett méltányos összegű kártalanítás” nélkül, a Charta 17. cikkét és a jegyzőkönyv 1. cikkét megsértve fosztották meg bankbetétjeitől;
 - a bankbetétektől való megfosztás *prima facie* jogellenes, kivéve ha „az arányosság elvére figyelemmel [...] az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja”⁽²⁾;
 - a pániknak és a bankrendszer megrohamozásának az elkerüléséhez fűződő versengő közérdeket nem vették figyelembe a Charta 17. cikke és a jegyzőkönyv 1. cikke értelmében vett közérdek értékelésekor;
 - a cél nem Ciprus megkárosítása vagy megbüntetése, hanem az volt, hogy a stabilitási támogatással Ciprus és az euróövezet javát szolgálják, és ezzel megkönnyítsék, ne pedig ingattaggá tegyék a pénzügyi intézmények helyzetét és a gazdaság életképességét; és

— nem állt fenn arányossági kapcsolat a beavatkozás és a jogszerű cél között, mivel a 2012. évi ESM-Szerződés 3. cikke értelmében az ESM eredeti célja az volt, hogy a gazdaság megbénítása nélkül „pénzügyi forrásokat mozgósítson és stabilitási támogatást nyújtson [...] a súlyos finanszírozási zavarokkal küzdő, illetve ilyen zavarok veszélyének kitett tagjai számára, amennyiben az egész euróövezet és tagállamai pénzügyi stabilitásának megőrzéséhez feltétlenül szükséges”.

3. A harmadik jogalap szerint a felperes betétjeitől való megfosztása nem volt szükséges és arányos.
4. A negyedik jogalap szerint végeredményben az alperesek azért idézték elő a felperes bankbetétjeitől való megfosztását, mivel — ha nem követtek volna el nyilvánvaló jogsértést — a Chartában és a jegyzőkönyvben foglalt jogok védelmet biztosítottak volna a felperes bankbetétjeinek, így a felperes vesztesége kellően közvetlen és előrelátható volt.
5. Az ötödik jogalap szerint, ha a fenti kérelmek megalapozottak, a releváns feltételeket semmissé kell nyilvánítani annak ellenére, hogy azokat Ciprusnak címezték, mivel azok a felperest közvetlenül és személyében érintik, hiszen a releváns feltételek és azok végrehajtási módja sértik a Szerződést és/vagy az alkalmazására vonatkozó jogszabályt, és/vagy hatáskörrel való visszaélést valósítanak meg, amennyiben bebizonyosodik, hogy a felperes bankbetétjeitől való megfosztása az EUSZ 6. cikk (1) bekezdésével ellentétes módon jogellenes volt.

(¹) Lásd az 5/71. sz., Zuckerfabrik Schoepfenstedt kontra Tanács ügyben 1971. december 2-án hozott ítéletet (EBHT 1971., 975. o.).
 (²) A Charta 52. cikkének (1) bekezdése.

2013. május 24-én benyújtott kereset — CMBG kontra Bizottság és EKB

(T-290/13. sz. ügy)

(2013/C 226/22)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: CMBG Ltd (Tortola, Brit Virgin-szigetek) (képviselők: C. Paschalides Solicitor és A. Paschalides ügyvéd)

Alperesek: Európai Központi Bank és Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- rendelje el 1 999 121,60 EUR kártérítés megfizetését, mivel a Ciprus és az alperesek közötti, 2013. április 26-i egyetértési megállapodás 1.23–1.27. pontjában meghatározott feltételek olyan követelményeket tartalmaztak, amelyek kellően egyértelműen megsértik a magánszemélyeket védő magasabb rendű jogszabályt, nevezetesen az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkét és az emberi jogok európai egyezménye 1. jegyzőkönyvének 1. cikkét;
- nyilvánítsa semmisnek az említett feltételeket, és rendelje el az európai stabilizációs mechanizmus létrehozásáról szóló szerződés (a továbbiakban: ESM-Szerződés) 14–18. cikkében foglalt pénzügyi segítségnyújtási eszközök 19. szerinti — a Törvényszék ítéletét figyelembe vevő — sürgős felülvizsgálatát annak érdekében, hogy megvalósuljanak a Törvényszék ítéletében foglaltaknak megfelelő módosítások;
- annyiban, amennyiben az első kereseti kérelemben foglalt kártérítés nem biztosítja, hogy a releváns feltételeket megsemmisítsék, rendelje el az EUMSZ 263. cikk megsértéséből eredő kár megtérítését.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap szerint az egyetértési megállapodás releváns feltételei olyan követelményeket tartalmaztak, amelyek megvalósítják „a magánszemélyeket védő magasabb rendű jogszabály kellően egyértelmű megsértését” (¹), tekintettel arra, hogy:

- az említett jogszabály magasabb rendű, mivel a rendelkezés a Chartában és az EJE-ben szerepel;
- a Charta 51. cikkének (1) bekezdése és az EUSZ 6. cikk (2) bekezdése értelmében az alperesek kötelesek tiszteletben tartani és védelmezni a Chartában és az EJE-ben biztosított jogokat; és

- a bankbetétek a Charta 17. cikke és az EJE 1. jegyzőkönyve 1. cikke értelmében vett tulajdonnak minősülnek.

2. A második jogalap szerint a következő jogsértések együtt olyan súlyosak voltak, hogy megvalósították a magasabb rendű jogszabály kellően egyértelmű megsértését:

— amikor a felperest megfosztották a bankbetéteitől, nem szerepeltek az *acquisban* olyan, „jogszabályban foglalt feltételek”, amelyek a Chartával vagy a jegyzőkönyvvel ellentétes, bankbetétektől való megfosztásra vonatkoztak;

— a felperest „kellő időben fizetett méltányos összegű kártalanítás” nélkül, a Charta 17. cikkét és a jegyzőkönyv 1. cikkét megsértve fosztották meg bankbetéteitől;

— a bankbetétektől való megfosztás *prima facie* jogellenes, kivéve ha „az arányosság elvére figyelemmel [...] az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja”⁽²⁾;

— a pániknak és a bankrendszer megrohamozásának az elkerüléséhez fűződő versengő közérdeket nem vették figyelembe a Charta 17. cikke és a jegyzőkönyv 1. cikke értelmében vett közérdek értékelésekor;

— a cél nem Ciprus megkárosítása vagy megbüntetése, hanem az volt, hogy a stabilitási támogatással Ciprus és az euróövezet javát szolgálják, és ezzel megkönnyítsék, ne pedig ingataggá tegyék a pénzügyi intézmények helyzetét és a gazdaság életképességét; és

— nem állt fenn arányossági kapcsolat a beavatkozás és a jogszertű cél között, mivel a 2012. évi ESM-Szerződés 3. cikke értelmében az ESM eredeti célja az volt, hogy a gazdaság megbénítása nélkül „pénzügyi forrásokat mozgósítson és stabilitási támogatást nyújtson [...] a súlyos finanszírozási zavarokkal küzdő, illetve ilyen zavarok veszélyének kitett tagjai számára, amennyiben az egész euróövezet és tagállamai pénzügyi stabilitásának megőrzéséhez feltétlenül szükséges”.

3. A harmadik jogalap szerint a felperes betéteitől való megfosztása nem volt szükséges és arányos.

4. A negyedik jogalap szerint végeredményben az alperesek azért idézték elő a felperes bankbetéteitől való megfosztását, mivel — ha nem követtek volna el nyilvánvaló jogsértést —

a Chartában és a jegyzőkönyvben foglalt jogok védelmet biztosítottak volna a felperes bankbetéteinek, így a felperes vesztesége kellően közvetlen és előrelátható volt.

5. Az ötödik jogalap szerint, ha a fenti kérelmek megalapozottak, a releváns feltételeket semmissé kell nyilvánítani annak ellenére, hogy azokat Ciprusnak címezték, mivel azok a felperest közvetlenül és személyében érintik, hiszen a releváns feltételek és azok végrehajtási módja sértik a Szerződést és/vagy az alkalmazására vonatkozó jogszabályt, és/vagy hatáskörrel való visszaélést valósítanak meg, amennyiben bebizonyosodik, hogy a felperes bankbetéteitől való megfosztása az EUSZ 6. cikk (1) bekezdésével ellentétes módon jogellenes volt.

⁽¹⁾ Lásd az 5/71. sz., Zuckerfabrik Schoepfenstedt kontra Tanács ügyben 1971. december 2-án hozott ítéletet (EBHT 1971., 975. o.).

⁽²⁾ A Charta 52. cikkének (1) bekezdése.

2013. május 24-én benyújtott kereset — Eleftheriou és Papachristofi kontra Bizottság és EKB

(T-291/13. sz. ügy)

(2013/C 226/23)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Andreas Eleftheriou (Dherynia, Ciprus), Eleni Eleftheriou (Dherynia) és Lilia Papachristofi (Dherynia) (képviselők: C. Paschalides Solicitor és A. Paschalides ügyvéd)

Alperesek: Európai Központi Bank és Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

— rendelje el 347 520,68 £ kártérítés megfizetését, mivel a Ciprus és az alperesek közötti, 2013. április 26-i egyetértési megállapodás 1.23–1.27. pontjában meghatározott feltételek olyan követelményeket tartalmaztak, amelyek kellően egyértelműen megsértik a magánszemélyeket védő magasabb rendű jogszabályt, nevezetesen az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkét és az emberi jogok európai egyezménye 1. jegyzőkönyvének 1. cikkét;

- nyilvánítsa semmisnek az említett feltételeket, és rendelje el az európai stabilizációs mechanizmus létrehozásáról szóló szerződés (a továbbiakban: ESM-Szerződés) 14–18. cikkében foglalt pénzügyi segítségnyújtási eszközök 19. szerinti — a Törvényszék ítéletét figyelembe vevő — sürgős felülvizsgálatát annak érdekében, hogy megvalósuljanak a Törvényszék ítéletében foglaltaknak megfelelő módosítások;
- annyiban, amennyiben az első kereseti kérelemben foglalt kártérítés nem biztosítja, hogy a releváns feltételeket megsemmisítsék, rendelje el az EUMSZ 263. cikk megsértéséből eredő kár megtérítését.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek öt jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap szerint az egyetértési megállapodás releváns feltételei olyan követelményeket tartalmaztak, amelyek megvalósítják „a magánszemélyeket védő magasabb rendű jogszabály kellően egyértelmű megsértését”⁽¹⁾, tekintettel arra, hogy:
 - az említett jogszabály magasabb rendű, mivel a rendelkezés a Chartában és az EJE-ben szerepel;
 - a Charta 51. cikkének (1) bekezdése és az EUSZ 6. cikk (2) bekezdése értelmében az alperesek kötelesek tiszteletben tartani és védelmezni a Chartában és az EJE-ben biztosított jogokat; és
 - a bankbetétek a Charta 17. cikke és az EJE 1. jegyzőkönyve 1. cikke értelmében vett tulajdonnak minősülnek.
2. A második jogalap szerint a következő jogsértések együtt olyan súlyosak voltak, hogy megvalósították a magasabb rendű jogszabály kellően egyértelmű megsértését:
 - amikor a felpereseket megfosztották a bankbetétjeiktől, nem szerepeltek az *acquisban* olyan, „jogszabályban foglalt feltételek”, amelyek a Chartával vagy a jegyzőkönyvvel ellentétes, bankbetétektől való megfosztásra vonatkoztak;
 - a felpereseket „kellő időben fizetett méltányos összegű kártalanítás” nélkül, a Charta 17. cikkét és a jegyzőkönyv 1. cikkét megsértve fosztották meg bankbetétjeiktől;
 - a bankbetétektől való megfosztás *prima facie* jogellenes, kivéve ha „az arányosság elvére figyelemmel [...] az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja”⁽²⁾;
 - a pániknak és a bankrendszer megrohamozásának az elkerüléséhez fűződő versengő közérdeket nem vették figyelembe a Charta 17. cikke és a jegyzőkönyv 1. cikke értelmében vett közérdek értékelésekor;
 - a cél nem Ciprus megkárosítása vagy megbüntetése, hanem az volt, hogy a stabilitási támogatással Ciprus és az euróövezet javát szolgálják, és ezzel megkönnyítsék, ne pedig ingatagga tegyék a pénzügyi intézmények helyzetét és a gazdaság életképességét; és
 - nem állt fenn arányossági kapcsolat a beavatkozás és a jogszerű cél között, mivel a 2012. évi ESM-Szerződés 3. cikke értelmében az ESM eredeti célja az volt, hogy a gazdaság megbénítása nélkül „pénzügyi forrásokat mozgósítson és stabilitási támogatást nyújtson [...] a súlyos finanszírozási zavarokkal küzdő, illetve ilyen zavarok veszélyének kitett tagjai számára, amennyiben az egész euróövezet és tagállamai pénzügyi stabilitásának megőrzéséhez feltétlenül szükséges”.
3. A harmadik jogalap szerint a felperesek betétjeiktől való megfosztása nem volt szükséges és arányos.
4. A negyedik jogalap szerint végeredményben az alperesek azért idézték elő a felperesek bankbetétjeiktől való megfosztását, mivel — ha nem követtek volna el nyilvánvaló jogsértést — a Chartában és a jegyzőkönyvben foglalt jogok védelmet biztosítottak volna a felperesek bankbetétjeinek, így a felperesek vesztesége kellően közvetlen és előrelátható volt.
5. Az ötödik jogalap szerint, ha a fenti kérelmek megalapozottak, a releváns feltételeket semmissé kell nyilvánítani annak ellenére, hogy azokat Ciprusnak címezték, mivel azok a felpereseket közvetlenül és személyükben érintik, hiszen a releváns feltételek és azok végrehajtási módja sértik a Szerződést és/vagy az alkalmazására vonatkozó jogszabályt,

és/vagy hatáskörrel való visszaélést valósítanak meg, amennyiben bebizonyosodik, hogy a felperesek bankbetéteikről való megfosztása az EUSZ 6. cikk (1) bekezdésével ellentétes módon jogellenes volt.

(¹) Lásd az 5/71. sz., Zuckerfabrik Schoepfenstedt kontra Tanács ügyben 1971. december 2-án hozott ítéletet (EBHT 1971., 975. o.).
(²) A Charta 52. cikkének (1) bekezdése.

2013. május 24-én benyújtott kereset — Evangelou kontra Bizottság és EKB

(T-292/13. sz. ügy)

(2013/C 226/24)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Christos Evangelou (Derynia, Ciprus) és Yvonne Evangelou (Derynia) (képviselők: C. Paschalides Solicitor és A. Paschalides ügyvéd)

Alperesek: Európai Központi Bank és Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- rendelje el 1 552 110,64 EUR kártérítés megfizetését, mivel a Ciprus és az alperesek közötti, 2013. április 26-i egyetértési megállapodás 1.23–1.27. pontjában meghatározott feltételek olyan követelményeket tartalmaztak, amelyek kellően egyértelműen megsértik a magánszemélyeket védő magasabb rendű jogszabályt, nevezetesen az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkét és az emberi jogok európai egyezménye 1. jegyzőkönyvének 1. cikkét;
- nyilvánítsa semmisnek az említett feltételeket, és rendelje el az európai stabilizációs mechanizmus létrehozásáról szóló szerződés (a továbbiakban: ESM-Szerződés) 14–18. cikkében foglalt pénzügyi segítségnyújtási eszközök 19. szerinti — a Törvényszék ítéletét figyelembe vevő — sürgős felülvizsgálatát annak érdekében, hogy megvalósuljanak a Törvényszék ítéletében foglaltaknak megfelelő módosítások;

— annyiban, amennyiben az első kereseti kérelemben foglalt kártérítés nem biztosítja, hogy a releváns feltételeket megsemmisítsék, rendelje el az EUMSZ 263. cikk megsértéséből eredő kár megtérítését.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek öt jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap szerint az egyetértési megállapodás releváns feltételei olyan követelményeket tartalmaztak, amelyek megvalósítják „a magánszemélyeket védő magasabb rendű jogszabály kellően egyértelmű megsértését” (¹), tekintettel arra, hogy:

— az említett jogszabály magasabb rendű, mivel a rendelkezés a Chartában és az EJE-ben szerepel;

— a Charta 51. cikkének (1) bekezdése és az EUSZ 6. cikk (2) bekezdése értelmében az alperesek kötelesek tiszteletben tartani és védelmezni a Chartában és az EJE-ben biztosított jogokat; és

— a bankbetétek a Charta 17. cikke és az EJE 1. jegyzőkönyve 1. cikke értelmében vett tulajdonnak minősülnek.

2. A második jogalap szerint a következő jogsértések együtt olyan súlyosak voltak, hogy megvalósították a magasabb rendű jogszabály kellően egyértelmű megsértését:

— amikor a felpereseket megfosztották a bankbetétjeiktől, nem szerepeltek az *acquisban* olyan, „jogszabályban foglalt feltételek”, amelyek a Chartával vagy a jegyzőkönyvvel ellentétes, bankbetétektől való megfosztásra vonatkoztak;

— a felpereseket „kellő időben fizetett méltányos összegű kártalanítás” nélkül, a Charta 17. cikkét és a jegyzőkönyv 1. cikkét megsértve fosztották meg bankbetétjeiktől;

— a bankbetétektől való megfosztás *prima facie* jogellenes, kivéve ha „az arányosság elvére figyelemmel [...] az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja” (²);

— a pániknak és a bankrendszer megrohamozásának az elkerüléséhez fűződő versengő közérdeket nem vették figyelembe a Charta 17. cikke és a jegyzőkönyv 1. cikke értelmében vett közérdek értékelésekor;

— a cél nem Ciprus megkárosítása vagy megbüntetése, hanem az volt, hogy a stabilitási támogatással Ciprus és az euróövezet javát szolgálják, és ezzel megkönnyítsék, ne pedig ingataggá tegyék a pénzügyi intézmények helyzetét és a gazdaság életképességét; és

— nem ált fenn arányossági kapcsolat a beavatkozás és a jogszerű cél között, mivel a 2012. évi ESM-Szerződés 3. cikke értelmében az ESM eredeti célja az volt, hogy a gazdaság megbénítása nélkül „pénzügyi forrásokat mozgósítson és stabilitási támogatást nyújtson [...] a súlyos finanszírozási zavarokkal küzdő, illetve ilyen zavarok veszélyének kitett tagjai számára, amennyiben az egész euróövezet és tagállamai pénzügyi stabilitásának megőrzéséhez feltétlenül szükséges”.

3. A harmadik jogalap szerint a felperesek betétjeiktől való megfosztása nem volt szükséges és arányos.

4. A negyedik jogalap szerint végeredményben az alperesek azért idézték elő a felperesek bankbetétjeiktől való megfosztását, mivel — ha nem követtek volna el nyilvánvaló jogsértést — a Chartában és a jegyzőkönyvben foglalt jogok védelmet biztosítottak volna a felperesek bankbetétjeinek, így a felperesek vesztesége kellően közvetlen és előrelátható volt.

5. Az ötödik jogalap szerint, ha a fenti kérelmek megalapozottak, a releváns feltételeket semmissé kell nyilvánítani annak ellenére, hogy azokat Ciprusnak címezték, mivel azok a felpereseket közvetlenül és személyükben érintik, hiszen a releváns feltételek és azok végrehajtási módja sértik a Szerződést és/vagy az alkalmazására vonatkozó jogszabályt, és/vagy hatáskörrel való visszaélést valósítanak meg, amennyiben bebizonyosodik, hogy a felperesek bankbetétjeiktől való megfosztása az EUSZ 6. cikk (1) bekezdésével ellentétes módon jogellenes volt.

2013. május 24-én benyújtott kereset — Theophilou kontra Bizottság és EKB

(T-293/13. sz. ügy)

(2013/C 226/25)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Christos Theophilou (Nicosia, Ciprus) és Eleni Theophilou (Nicosia) (képviselők: C. Paschalides Solicitor és A. Paschalides ügyvéd)

Alperesek: Európai Központi Bank és Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

— rendelje el 1 583 479,00 EUR kártérítés megfizetését, mivel a Ciprus és az alperesek közötti, 2013. április 26-i egyetértési megállapodás 1.23–1.27. pontjában meghatározott feltételek olyan követelményeket tartalmaztak, amelyek kellően egyértelműen megsértik a magánszemélyeket védő magasabb rendű jogszabályt, nevezetesen az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkét és az emberi jogok európai egyezménye 1. jegyzőkönyvének 1. cikkét;

— nyilvánítsa semmisnek az említett feltételeket, és rendelje el az európai stabilizációs mechanizmus létrehozásáról szóló szerződés (a továbbiakban: ESM-Szerződés) 14–18. cikkében foglalt pénzügyi segítségnyújtási eszközök 19. szerinti — a Törvényszék ítéletét figyelembe vevő — sürgős felülvizsgálatát annak érdekében, hogy megvalósuljanak a Törvényszék ítéletében foglaltaknak megfelelő módosítások;

— annyiban, amennyiben az első kereseti kérelemben foglalt kártérítés nem biztosítja, hogy a releváns feltételeket megsemmisítsék, rendelje el az EUMSZ 263. cikk megsértéséből eredő kár megtérítését.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek öt jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap szerint az egyetértési megállapodás releváns feltételei olyan követelményeket tartalmaztak, amelyek megvalósítják „a magánszemélyeket védő magasabb rendű jogszabály kellően egyértelmű megsértését”⁽¹⁾, tekintettel arra, hogy:

— az említett jogszabály magasabb rendű, mivel a rendelkezés a Chartában és az EJE-ben szerepel;

⁽¹⁾ Lásd az 5/71. sz., Zuckerfabrik Schoepfenstedt kontra Tanács ügyben 1971. december 2-án hozott ítéletet (EBHT 1971., 975. o.).

⁽²⁾ A Charta 52. cikkének (1) bekezdése.

- a Charta 51. cikkének (1) bekezdése és az EUSZ 6. cikk (2) bekezdése értelmében az alperesek kötelesek tiszteltben tartani és védelmezni a Chartában és az EJEE-ben biztosított jogokat; és
- a bankbetétek a Charta 17. cikke és az EJEE 1. jegyzőkönyve 1. cikke értelmében vett tulajdonnak minősülnek.
2. A második jogalap szerint a következő jogsértések együtt olyan súlyosak voltak, hogy megvalósították a magasabb rendű jogszabály kellően egyértelmű megsértését:
- amikor a felpereseket megfosztották a bankbetétjeiktől, nem szerepeltek az *acquisban* olyan, „jogszabályban foglalt feltételek”, amelyek a Chartával vagy a jegyzőkönyvvel ellentétes, bankbetétektől való megfosztásra vonatkoztak;
- a felpereseket „kellő időben fizetett méltányos összegű kártalanítás” nélkül, a Charta 17. cikkét és a jegyzőkönyv 1. cikkét megsértve fosztották meg bankbetétjeiktől;
- a bankbetétektől való megfosztás *prima facie* jogellenes, kivéve ha „az arányosság elvére figyelemmel [...] az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja”⁽²⁾;
- a pániknak és a bankrendszer megrohamozásának az elkerüléséhez fűződő versengő közérdeket nem vették figyelembe a Charta 17. cikke és a jegyzőkönyv 1. cikke értelmében vett közérdek értékelésekor;
- a cél nem Ciprus megkárosítása vagy megbüntetése, hanem az volt, hogy a stabilitási támogatással Ciprus és az euróövezet javát szolgálják, és ezzel megkönnyítsék, ne pedig ingataggá tegyék a pénzügyi intézmények helyzetét és a gazdaság életképességét; és
- nem állt fenn arányossági kapcsolat a beavatkozás és a jogszerű cél között, mivel a 2012. évi ESM-Szerződés 3. cikke értelmében az ESM eredeti célja az volt, hogy a gazdaság megbénítása nélkül „pénzügyi forrásokat mozgósítson és stabilitási támogatást nyújtson [...] a súlyos finanszírozási zavarokkal küzdő, illetve ilyen zavarok veszélyének kitett tagjai számára, amennyiben az egész euróövezet és tagállamai pénzügyi stabilitásának megőrzéséhez feltétlenül szükséges”.
3. A harmadik jogalap szerint a felperesek betétjeiktől való megfosztása nem volt szükséges és arányos.
4. A negyedik jogalap szerint végeredményben az alperesek azért idézték elő a felperesek bankbetétjeiktől való megfosztását, mivel — ha nem követtek volna el nyilvánvaló jogsértést — a Chartában és a jegyzőkönyvben foglalt jogok védelmet biztosítottak volna a felperesek bankbetétjeinek, így a felperesek vesztesége kellően közvetlen és előrelátható volt.
5. Az ötödik jogalap szerint, ha a fenti kérelmek megalapozottak, a releváns feltételeket semmissé kell nyilvánítani annak ellenére, hogy azokat Ciprusnak címezték, mivel azok a felpereseket közvetlenül és személyükben érintik, hiszen a releváns feltételek és azok végrehajtási módja sértik a Szerződést és/vagy az alkalmazására vonatkozó jogszabályt, és/vagy hatáskörrel való visszaélést valósítanak meg, amennyiben bebizonyosodik, hogy a felperesek bankbetétjeiktől való megfosztása az EUSZ 6. cikk (1) bekezdésével ellentétes módon jogellenes volt.

⁽¹⁾ Lásd az 5/71. sz., Zuckerfabrik Schoepfenstedt kontra Tanács ügyben 1971. december 2-án hozott ítéletet (EBHT 1971., 975. o.).

⁽²⁾ A Charta 52. cikkének (1) bekezdése.

2013. május 27-én benyújtott kereset — Fialtor kontra Bizottság és EKB

(T-294/13. sz. ügy)

(2013/C 226/26)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Fialtor Ltd (Belize, Belize) (képviselők: C. Paschalides Solicitor és A. Paschalides ügyvéd)

Alperesek: Európai Központi Bank és Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- rendelje el 278 925,79 EUR kártérítés megfizetését, mivel a Ciprus és az alperesek közötti, 2013. április 26-i egyetértési megállapodás 1.23–1.27. pontjában meghatározott feltételek olyan követelményeket tartalmaztak, amelyek kellően egyértelműen megsértik a magánszemélyeket védő magasabb rendű jogszabályt, nevezetesen az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkét és az emberi jogok európai egyezménye 1. jegyzőkönyvének 1. cikkét;
- nyilvánítsa semmisnek az említett feltételeket, és rendelje el az európai stabilizációs mechanizmus létrehozásáról szóló szerződés (a továbbiakban: ESM-Szerződés) 14–18. cikkében foglalt pénzügyi segítségnyújtási eszközök 19. szerinti — a Törvényszék ítéletét figyelembe vevő — sürgős felülvizsgálatát annak érdekében, hogy megvalósuljanak a Törvényszék ítéletében foglaltaknak megfelelő módosítások;
- annyiban, amennyiben az első kereseti kérelemben foglalt kártérítés nem biztosítja, hogy a releváns feltételeket megsemmisítsék, rendelje el az EUMSZ 263. cikk megsértéséből eredő kár megtérítését.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap szerint az egyetértési megállapodás releváns feltételei olyan követelményeket tartalmaztak, amelyek megvalósítják „a magánszemélyeket védő magasabb rendű jogszabály kellően egyértelmű megsértését”⁽¹⁾, tekintettel arra, hogy:
 - az említett jogszabály magasabb rendű, mivel a rendelkezés a Chartában és az EJE-ben szerepel;
 - a Charta 51. cikkének (1) bekezdése és az EUSZ 6. cikk (2) bekezdése értelmében az alperesek kötelesek tiszteletben tartani és védelmezni a Chartában és az EJE-ben biztosított jogokat; és
 - a bankbetétek a Charta 17. cikke és az EJE 1. jegyzőkönyve 1. cikke értelmében vett tulajdonnak minősülnek.
2. A második jogalap szerint a következő jogsértések együtt olyan súlyosak voltak, hogy megvalósították a magasabb rendű jogszabály kellően egyértelmű megsértését:
 - amikor a felperest megfosztották a bankbetétjeitől, nem szerepeltek az *acquisban* olyan, „jogszabályban foglalt feltételek”, amelyek a Chartával vagy a jegyzőkönyvvel ellentétes, bankbetétektől való megfosztásra vonatkoztak;
 - a felperest „kellő időben fizetett méltányos összegű kártalanítás” nélkül, a Charta 17. cikkét és a jegyzőkönyv 1. cikkét megsértve fosztották meg bankbetétjeitől;
 - a bankbetétektől való megfosztás *prima facie* jogellenes, kivéve ha „az arányosság elvére figyelemmel [...] az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja”⁽²⁾;
 - a pániknak és a bankrendszer megrohamozásának az elkerüléséhez fűződő versengő közérdeket nem vették figyelembe a Charta 17. cikke és a jegyzőkönyv 1. cikke értelmében vett közérdek értékelésekor;
 - a cél nem Ciprus megkárosítása vagy megbüntetése, hanem az volt, hogy a stabilitási támogatással Ciprus és az euróövezet javát szolgálják, és ezzel megkönnyítsék, ne pedig ingataggá tegyék a pénzügyi intézmények helyzetét és a gazdaság életképességét; és
 - nem állt fenn arányossági kapcsolat a beavatkozás és a jogszerű cél között, mivel a 2012. évi ESM-Szerződés 3. cikke értelmében az ESM eredeti célja az volt, hogy a gazdaság megbénítása nélkül „pénzügyi forrásokat mozgósítson és stabilitási támogatást nyújtson [...] a súlyos finanszírozási zavarokkal küzdő, illetve ilyen zavarok veszélyének kitett tagjai számára, amennyiben az egész euróövezet és tagállamai pénzügyi stabilitásának megőrzéséhez feltétlenül szükséges”.
3. A harmadik jogalap szerint a felperes betétjeitől való megfosztása nem volt szükséges és arányos.
4. A negyedik jogalap szerint végeredményben az alperesek azért idézték elő a felperes bankbetétjeitől való megfosztását, mivel — ha nem követtek volna el nyilvánvaló jogsértést — a Chartában és a jegyzőkönyvben foglalt jogok védelmet biztosítottak volna a felperes bankbetétjeinek, így a felperes vesztesége kellően közvetlen és előrelátható volt.

5. Az ötödik jogalap szerint, ha a fenti kérelmek megalapozotnak, a releváns feltételeket semmissé kell nyilvánítani annak ellenére, hogy azokat Ciprusnak címezték, mivel azok a felperest közvetlenül és személyében érintik, hiszen a releváns feltételek és azok végrehajtási módja sértik a Szerződést és/vagy az alkalmazására vonatkozó jogszabályt, és/vagy hatáskörrel való visszaélést valósítanak meg, amennyiben bebizonyosodik, hogy a felperes bankbetétjeitől való megfosztása az EUSZ 6. cikk (1) bekezdésével ellentétes módon jogellenes volt.

(¹) Lásd az 5/71. sz., Zuckerfabrik Schoepfenstedt kontra Tanács ügyben 1971. december 2-án hozott ítéletet (EBHT 1971., 975. o.).

(²) A Charta 52. cikkének (1) bekezdése.

2013. május 30-án benyújtott kereset — Adler Modemärkte kontra OHIM — Blufin (MARINE BLEU)

(T-296/13. sz. ügy)

(2013/C 226/27)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Adler Modemärkte AG (Haibach, Németország) (képviselők: J. Plate és R. Kaase ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Blufin SpA (Carpi, Olaszország)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék

— helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) második fellebbezési tanácsának 2013. április 3-án az R 386/2012-2. sz. ügyben hozott határozatát a 40/94 közösségi védjegyrendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjával való összeegyeztethetlensége miatt;

— az OHIM-ot kötelezze az eljárási költségek — ideértve a fellebbezési eljárás költségeit is — viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: a „MARINE BLEU” szóelemeket tartalmazó ábrás védjegy a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában — 6 637 193. sz. közösségi védjegybejelentés.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Blufin SpA.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a „BLUMARINE” szóvédjegy a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalást elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezésnek helyt adott és a védjegybejelentést elutasította.

Jogalapok: A 40/94 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2013. május 28-án benyújtott kereset — Nordex Holding kontra OHIM — Fontana Food (Taverna)

(T-302/13. sz. ügy)

(2013/C 226/28)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Nordex Holding A/S Dronninglund, Dánia) (képviselő: M. Kleis ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Fontana Food AB (Tyresö, Svédország)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— helyezze hatályon kívül az első fellebbezési tanács 2013. március 21-i határozatát (R 2608/2011-1. sz. ügy);

— helyezze hatályon kívül a törlési osztály 2011. október 21-i 4891 C. sz. határozatát, amely megelőzte a vitatott határozat elfogadását;

— az OHIM-ot kötelezze az eljárás költségeinek a viselésére, a fellebbezési eljárást is beleértve.

Jogalapok és fontosabb érvek

A törlés iránti kérelemmel érintett közösségi védjegy: a „Taverna” szóelemet tartalmazó ábrás védjegy — 5 466 909. sz. közösségi védjegy.

A közösségi védjegy jogosultja: a felperes.

A közösségi védjegy törlését kérelmező fél: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél.

A törlés iránti kérelem indokolása: a törlési kérelem indokolása a 207/2009 tanácsi rendelet 53. cikke (1) bekezdésének a) pontján és 8. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapult.

A törlési osztály határozata: a törlési osztály a vitatott közösségi védjegyet részben törölte.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 207/2009 tanácsi rendelet 53. cikke (1) bekezdése a) pontjának a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben való megsértése.

2013. június 5-én benyújtott kereset — Silicium España Laboratorios kontra OHIM — LLR-G5 (LLRG5)

(T-306/13. sz. ügy)

(2013/C 226/29)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Silicium España Laboratorios, SL (Vila-Seca, Spanyolország) (képviselő: C. Sueiras Villalobos ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: LLR-G5 Ltd (Castlebar, Írország)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának az R 383/2012-1. sz. ügyben 2013. március 7-én hozott határozatát, amennyiben az törölte a 3384625. sz., „LLRG5” közösségi védjegyet azzal az indokolással, hogy azt rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra;
- hagyja helyben a törlési osztálynak a 4174. C. sz. ügyben 2011. december 20-án hozott határozatát;
- az OHIM-ot kötelezze a saját költségei, és a Silicium részéről a jelen eljárással kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A törlés iránti kérelemmel érintett közösségi védjegy: az „LLRG5” szövegvédjegy — 3 384 625. sz. közösségi védjegy.

A közösségi védjegy jogosultja: a felperes.

A közösségi védjegy törlését kérelmező fél: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél.

A törlés iránti kérelem indokolása: a törlés iránti kérelem indokai a 207/2009 tanácsi rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt okok.

A törlési osztály határozata: a törlési osztály a törlés iránti kérelmet elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács hatályon kívül helyezte a vitatott határozatot, és törölte a vitatott közösségi védjegyet.

Jogalapok: kérelmet a 207/2009 tanácsi rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2013. június 7-én benyújtott kereset — Repsol kontra OHIM — Argiles (ELECTROLINERA)

(T-308/13. sz. ügy)

(2013/C 226/30)

A keresetlevél nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Repsol, SA (Madrid, Spanyolország) (képviselők: J. Devaureix és L. Montoya Terán ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Josep María Adell Argiles (Madrid, Spanyolország)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának az R 1565/2012-1. sz. ügyben 2013. március 7-én hozott határozatát, és ennek következtében adjanak helyt a 9 548 884. számon bejelentett „ELECTROLINERA” megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozásának a 4., 37., és 39. osztályba tartozó áruk tekintetében, amit a megtámadott határozat megtagadott;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes

A bejelentett közösségi védjegy: az „ELECTROLINERA” szóvédjegy a 4., 35., 37. és 39. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében — 9 548 884. sz. közösségi védjegybejelentés

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Josep María Adell Argiles

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a 6., 9. és 12. osztályba tartozó árukra vonatkozó „ELECTROLINERA” nemzeti szóvédjegy

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalást részben elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezésnek részben helyt adott, a felszólalási osztály határozatát részben hatályon kívül helyezte, és ennek következtében a közösségi védjegybejelentést a korábbinál nagyobb részben elutasította.

Jogalapok: a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2013. június 7-én benyújtott kereset — Enosi Mastichoparagagon Chiou kontra OHIM — Gaba International (ELMA)

(T-309/13. sz. ügy)

(2013/C 226/31)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Enosi Mastichoparagagon Chiou (Chios, Görögország) (képviselő: A. Malamis ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Gaba International Holding AG (Hamburg, Németország)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a negyedik fellebbezési tanács 2013. március 26-i határozatát (R 1539/2012-4. sz. ügy);
- az OHIM-ot és a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik felet (a felszólalási osztály előtti eljárásban felszólalót és az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban ellenérdekű felet) kötelezze a saját költségeik és a közösségi védjegy bejelentőjénél (a hatályon kívül helyezés iránti kereset előterjesztőjénél) felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: az „ELMA” szóvédjegy az 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában — az Európai Uniót megjelölő 900 845. sz. nemzetközi védjegy.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: az „ELMEX” közösségi szóvédjegy a 3., 5. és 21. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalásnak helyt adott.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 207/2009 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2013. június 12-én benyújtott kereset — Portugália kontra Bizottság

(T-314/13. sz. ügy)

(2013/C 226/32)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Portugál Köztársaság (képviselők: L. Inez Fernandes meghatalmazott, M. Gorjão Henriques és J. da Silva Sampaio ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Bizottság C(2013) 1870 végleges határozatának 1. és 2. cikkét;
- állapítsa meg a 16/2003/EK rendelet ⁽¹⁾ és konkrétan annak 7. cikke jelen ügyben való alkalmazhatatlanságát lényeges eljárási szabályok megsértése, az 1164/94/EK rendelet ⁽²⁾ megsértése, illetve mindenesetre az Európai Unió jogrendjében érvényben lévő általános jogi alapelvek megsértése miatt;
- állapítsa meg, hogy az Európai Bizottság köteles kifizetni a fennmaradó egyenleget;
- másodlagosan:
 - a) állapítsa meg, hogy a már kifizetett összegek visszatérítetéseire vonatkozó eljárás és a még ki nem fizetett egyenleg visszatartásához való jog elévült;

b) állapítsa meg az Európai Bizottság által azon esetleges szabálytalanságokkal kapcsolatban elvégzett korrekció csökkentésére vonatkozó kötelezettséget, amelyek meghatározzák az egyenleg teljes ki nem fizetését és a 2003. június 3-át követően kifizetett, de 2002 júniusa és 2003 februárja között számlázott kiadások teljes visszatérítettségét;

— mindenesetre az Európai Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap a 16/2003/EK rendelet lényeges eljárási szabályok megsértése és magasabb szintű jogszabály megsértése miatti jogellenességén alapul.

— A 16/2003/EK rendelet jogellenes, mivel nem a biztosok testülete fogadta el, sem felhatalmazási eljárásban, sem írásbeli eljárásban, sem pedig az Európai Bizottság eljárási szabályzatának⁽³⁾ a hivatkozott rendelet elfogadásának időpontjában hatályban lévő változata szerinti más egyszerűsített eljárásban, és mivel nem tartotta tiszteletben a Bizottság eljárási szabályzatának 18. cikkében foglalt rendelkezést, és mivel a Bizottság az 1164/94/EK rendeletbe ütköző módon értelmezi a 16/2003/EK rendelet 7. cikkét.

2. A második jogalap a kiadások támogathatóságára vonatkozó európai rendelkezések megsértésén alapul.

— A megtámadott határozat sérti a Szerződés alkalmazására vonatkozó jogi rendelkezéseket, különösen azon kérdéssel kapcsolatban, hogy a támogathatósági időszak kezdetét követően és ezen időszak alatt kifizetett kiadások — annak ellenére, hogy azokat korábban számlázták — az európai finanszírozás által támogatható kiadások-e.

3. A harmadik jogalap a bizalomvédelem elvének, a jogbiztonság elvének, valamint azon elvnek a megsértésén alapul, miszerint a közigazgatás kötve van saját aktusaihoz.

— Az Európai Bizottság a szóban forgó rendelkezés értelmezését illetően olyan állandó határozathozatali gyakorlatot alakított ki, amely megfelel a rendelkezés Portugál Köztársaság szerinti értelmének.

Az említett értelmezés az Európai Bizottság felhatalmazott forrásaiból eredt, azt közölték a Portugál Köztársasággal és a többi tagállammal, és tartalma egyértelműen olyan volt, hogy a Portugál Köztársaság jogosan bízhatott abban, hogy támogathatók az azt megelőzően kapott, de azt követően kifizetett számlák, hogy benyújtották volna a teljes kérelmet az Európai Bizottságnak.

A Bizottság által jelenleg védelt értelmezés nyilvánvalóan sérti a jogbiztonság elvét, mivel lényeges gazdasági terhet ró a Portugál Köztársaságra, ugyanis az említett értelmezés nem volt biztos és előrelátható.

4. A másodlagosan hivatkozott negyedik jogalap az arányosság elvének megsértésén alapul.

— Noha az 1164/94/EK rendelet II. mellékletének H. cikke szerint az Európai Bizottság elvégezheti az általa szükségesnek vélt pénzügyi korrekciókat, ami a projekthez nyújtott támogatás teljes vagy részleges visszavonásával járhat, az említett intézmény köteles tiszteletben tartani az arányosság elvét, figyelembe véve az adott ügy körülményeit, úgymint a szabálytalanság jellegét és az irányítási és ellenőrző rendszerek esetleges hiányosságai lehetséges gazdasági hatásának terjedelmét. Így nem érhető, hogyan képzelhető el a nyújtott támogatások teljes visszavonása, mivel a 100 %-os korrekció csak akkor alkalmazható, ha az irányítási és ellenőrző rendszerek hiányosságai olyan jelentősek, vagy ha a megállapított szabálytalanság olyan súlyos, hogy a közösségi rendelkezések teljes figyelmen kívül hagyásának minősülnek, és ily módon valamennyi kifizetést szabálytalanná teszik.

Az értelmezési nehézségek jelentős enyhítő tényezőnek minősülnek, amelyet az Európai Bizottságnak mindig figyelembe kell vennie. A leírt körülményekre figyelemmel léteznek kevésbé korlátozó intézkedések is — úgymint alacsonyabb mérték alkalmazása, ideértve semmilyen korrekció nem alkalmazását is —, amelyek lehetővé teszik a kitűzött cél elérését.

5. A másodlagosan hivatkozott ötödik jogalap az elévülésen alapul.

Mindenesetre a 2003. június 3. előtti kiadások már elévültek, mivel az utolsó számla 2003. február 28-án, azaz három hónappal és két nappal a szóban forgó eseményt megelőzően kelt.

Az 1995. december 18-i 2988/95/EK rendelet⁽⁴⁾ értelmében az eljárás elévülési ideje attól az időponttól számítót négy év, amikor a szabálytalanságot elkövették.

(¹) A Kohéziós Alap által társfinanszírozott intézkedések keretében a kiadások támogathatósága tekintetében az 1164/94/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó különleges részletes szabályok megállapításáról szóló, 2003. január 6-i 16/2003/EK bizottsági rendelet (HL L 2., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 189. o.).

(²) A Kohéziós Alap létrehozásáról szóló, 1994. május 16-i 1164/94/EK tanácsi rendelet (HL L 130., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 9. o.).

(³) HL L 308., 2000.12.8., 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 213. o.

(⁴) Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 312., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 340. o.).

2013. június 11-én benyújtott kereset — Pappalardo és társai kontra Bizottság

(T-316/13. sz. ügy)

(2013/C 226/33)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperesek: Salvatore Aniello Pappalardo (Cetara, Olaszország), Pescatori La Tonnara Soc. coop. (Cetara); Fedemar Srl (Cetara); Testa Giuseppe E C. Snc (Catania, Italia); Pescatori San Pietro Apostolo Srl (Cetara); Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC (Pescara, Italia); e Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. (Pescara) (képviselők: V. Cannizzaro L. Caroli ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg az Európai Bizottság szerződésen kívüli felelősségét azon kár okán, amelyet a Bíróság C-221/09. sz. ügyben hozott ítéletével érvénytelennek nyilvánított, az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45 °-ától keletre és a Földközi-tengeren kékúszójú tonhalra irányuló halászatot folytató erszényes kerítőhálós hajók vonatkozásában alkalmazandó sürgősségi intézkedések meghozataláról szóló, 2008. június 12-i 530/2008/EK rendelet kibocsátása okozott;
- következképpen az Európai Bizottságot kötelezze az okozott károk megtérítésére;
- kötelezze az Európai Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügy felperesei azt állítják, hogy a vitatott szerződésen kívüli felelősség abból ered, hogy a Bizottság az 530/2008 rendelettel jogellenesen rendelte el a kékúszójú tonhal halászatának kötelező tilalmát 2008. június 16-tól kezdődően a görög, francia, olasz, ciprusi és máltai lobogó alatt közlekedő hajókra, míg a hasonló tilalom a spanyol lobogó alatt közlekedő hajók tekintetében csak 2008. június 23-tól került elrendelésre.

A felperesek szerint a jelen ügyben az ahhoz szükséges valamennyi feltétel fennáll, hogy meg lehessen állapítani az európai intézmények jogalkotási tevékenység miatti felelősségét: a magánszemélyeket védő jogszabály megsértése, a kár ténylegesége és okozati összefüggés e magatartás és az okozott kár között.

A felperesek e tekintetben hangsúlyozzák, hogy az 530/2008 rendeletet a Bíróság teljes egészében érvénytelennek nyilvánította a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértése miatt, és az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértése a magánszemélyek védelmére irányuló magasabb rendű jogszabály súlyos megsértésének minősül.

2013. június 13-án benyújtott kereset — Vita Phone kontra OHIM (LIFEDATA)

(T-318/13. sz. ügy)

(2013/C 226/34)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Vita Phone GmbH (Mannheim, Németország) (képviselők: P. Ruess und A. Doepner-Thiele ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) 2013. március 26-i határozatát (R 1072/2012-1. sz. ügy);
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: a „LIFEDATA” szóvédjegy a 10. és 44. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában — 10 525 053. sz. közösségi védjegybejelentés.

Az elbíráló határozata: az elbíráló a védjegybejelentést elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok:

- A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése
- A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértése

KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉK

**2013. május 25-én benyújtott kereset — ZZ és társai
kontra EBA**

(F-51/13. sz. ügy)

(2013/C 226/35)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: ZZ és társai (képviselő: L. Levi ügyvéd)

Alperes: Európai Beruházási Alap

A jogvita tárgya és leírása

A 2013. februári illetményelszámolásokban foglalt határozatok megsemmisítése, amelyek 2013 tekintetében 1,8 %-ra korlátozottként állapítják meg az éves illetménykiigazítás mértékét, valamint a későbbi illetményelszámolások megsemmisítése. Másrészt, ebből adódóan, az intézmény arra kötelezése, hogy térítse meg az állítólagos vagyoni és nem vagyoni károkat.

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a felperesek 2013. februári illetményelszámolásaiiban foglalt határozatokat, amely 2013 tekintetében 1,8 %-ra korlátozottként állapítják meg az éves illetménykiigazítás mértékét, és ebből következően semmisítse meg a későbbi illetményelszámolásokba foglalt hasonló határozatokat;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze arra az alperest, hogy a vagyoni kár megtérítése címén fizesse meg a következő összegeket: i. az éves illetménykiigazítás 2013-ra való alkalmazásából adódó illetménykülönbözet, vagyis az illetmény 1,8 %-a a 2013. január 1-jétől december 31-ig terjedő időszakra; ii. a 2013-ra alkalmazott 1,8 %-os éves illetménykiigazításnak a 2014. januártól kifizetésre kerülő illetmények összegében megjelenő következményeinek megfelelő illetménykülönbözet; iii. az Európai Központi Bank által a fő refinanszírozási műveletekre az érintett időszak alatt alkalmazott kamatlábat három százalékponttal meghaladó kamatlábbal a megítélt illetménykülönbözetek vonatkozásában a tartozás teljes kiegyenlítéséig számított késedelmi kamattal; iv. a vásárlóerő csökkenésével kapcsolatos kártérítés;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az alperest, hogy mindegyik felperesnek fizessen 1 000 eurót a nem vagyoni kár megtérítéseként;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az alperest a költségek viselésére.

2013. június 2-án benyújtott kereset — ZZ kontra EBB

(F-55/13. sz. ügy)

(2013/C 226/36)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: ZZ (képviselő: L. Isola ügyvéd)

Alperes: Európai Beruházási Bank

A jogvita tárgya és leírása

A felperesre vonatkozó, 2011. évi értékelő jelentés abban a részében történő megsemmisítése, amelyben nem biztosít „exceptional performance” (rendkívüli teljesítmény), illetve „very good performance” (nagyon jó teljesítmény) minősítést, és nem javasolja D besorolási osztályba történő előléptetését, továbbá abban a részében, amelyben az értékelő jelentés rögzíti a 2012. évben a felperes által teljesítendő célokat, a 2011. évi értékelő jelentésre vonatkozó iránymutatások megsemmisítése, végül pedig az EBB kötelezése a felperes által állítólagosan elszenvedett vagyoni és nem vagyoni kár megtérítésére

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a következőket: a) a 2012. december 18-i határozatot abban a részében, amelyben a fellebbviteli bizottság a személyzeti szabályzat 22. cikke és a 2012. március 29-i N. 715 HR/P&O/2012-0103. sz. Note to Staff Note to Staff alapján elutasította a felperes által a 2011. évi értékelő jelentéssel szemben benyújtott fellebbezést; b) a 2011. évi értékelő jelentés értékelésre vonatkozó része, valamint azon része, amelyben nem biztosít „exceptional performance” (rendkívüli teljesítmény), illetve „very good performance” (nagyon jó teljesítmény) minősítést, és nem javasolja a felperes D besorolási osztályba történő előléptetését, továbbá azon része, amelyben rögzíti a 2012. évben a felperes által teljesítendő célokat; c) minden ehhez kapcsolódó, ebből következő, illetve feltételezett intézkedés, köztük a személyzeti igazgató „2011 staff appraisal exercise, award of promotions and titles” (a személyzet 2011. évi értékelési időszaka, az előléptetett tisztviselők listája) című, 2012. májusi feljegyzésén alapuló előléptetéseket, mivel — a felettesei által kifejtett és a mai napon megtámadott értékelés tükrében — az EBB nem vette figyelembe a felperest az „Promotions from Function E to D” (E besorolási osztályból D-be történő előléptetésekről) szóló fejezetben;
- semmisítse meg a személyzeti igazgatóság által a 2011. december 13-i RH/P&O/2011-0242 709. sz. dokumentumban megállapított, és a 2011. december 14-i „Guidelines to the 2011 annual staff appraisal exercise” (a személyzet 2011. évi értékelési időszakára vonatkozó iránymutatások) c. dokumentumhoz kapcsolódó iránymutatásokat, illetve mellőzze azok alkalmazását, többek között azoknak azt a részét, amely előírja, hogy a végső döntést összefoglalás

formájában kell közölni, de amely nem határozza meg az értékelő által a tekintetben betartandó szempontokat, hogy valamely teljesítményt a következők valamelyikének lehessen tekinteni: „exceptionnelle dépassant les attentes” (az elvárásokon felüli, kivételes); illetve „très bonne” (nagyon jó); illetve „répondant à toutes les attentes” (az elvárásoknak megfelelő);

- kötelezze az alperest az ezekből eredő nem vagyoni kár és vagyoni károk, valamint az jogvitával összefüggésben felmerült költségek megtérítésére.

2013. június 21-én benyújtott kereset — ZZ kontra Bizottság

(F-57/13. sz. ügy)

(2013/C 226/37)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: ZZ (képviselők: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis és É. Marchal ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

A jogvita tárgya és leírása

A Bizottságnál való szolgálatba lépést megelőzően megszerzett nyugdíjjogosultságoknak az új általános végrehajtási rendelkezések alapján történő jóváírására vonatkozó határozat és a panaszt elutasító határozat megsemmisítése.

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a felperesnek a Bizottságnál való szolgálatba lépését megelőzően megszerzett nyugdíjjogosultságai jóváírására vonatkozó 2013. január 8-i határozatot;
- amennyiben szükséges, a Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a 2013. március 12-i arra irányuló panaszát elutasító határozatot, hogy a nyugdíjjogosultságainak átvitele iránti kérelme időpontjában hatályos általános végrehajtási rendelkezéseket és biztosításmatematikai együttthatókat alkalmazza;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2013/C 226/20	T-277/13. sz. ügy: 2013. május 15-én benyújtott kereset — Marquis Energy LLC kontra Tanács	12
2013/C 226/21	T-289/13. sz. ügy: 2013. május 24-én benyújtott kereset — Ledra Advertising kontra Bizottság és EKB	13
2013/C 226/22	T-290/13. sz. ügy: 2013. május 24-én benyújtott kereset — CMBG kontra Bizottság és EKB	14
2013/C 226/23	T-291/13. sz. ügy: 2013. május 24-én benyújtott kereset — Eleftheriou és Papachristofi kontra Bizottság és EKB	15
2013/C 226/24	T-292/13. sz. ügy: 2013. május 24-én benyújtott kereset — Evangelou kontra Bizottság és EKB	17
2013/C 226/25	T-293/13. sz. ügy: 2013. május 24-én benyújtott kereset — Theophilou kontra Bizottság és EKB ...	18
2013/C 226/26	T-294/13. sz. ügy: 2013. május 27-én benyújtott kereset — Fialtor kontra Bizottság és EKB	19
2013/C 226/27	T-296/13. sz. ügy: 2013. május 30-án benyújtott kereset — Adler Modemärkte kontra OHIM — Blufin (MARINE BLEU)	21
2013/C 226/28	T-302/13. sz. ügy: 2013. május 28-án benyújtott kereset — Nordex Holding kontra OHIM — Fontana Food (Taverna)	21
2013/C 226/29	T-306/13. sz. ügy: 2013. június 5-én benyújtott kereset — Silicium España Laboratorios kontra OHIM — LLR-G5 (LLRG5)	22
2013/C 226/30	T-308/13. sz. ügy: 2013. június 7-én benyújtott kereset — Repsol kontra OHIM — Argiles (ELECTROLINERA)	22
2013/C 226/31	T-309/13. sz. ügy: 2013. június 7-én benyújtott kereset — Enosi Mastichoparagagon Chiou kontra OHIM — Gaba International (ELMA)	23
2013/C 226/32	T-314/13. sz. ügy: 2013. június 12-én benyújtott kereset — Portugália kontra Bizottság	23
2013/C 226/33	T-316/13. sz. ügy: 2013. június 11-én benyújtott kereset — Pappalardo és társai kontra Bizottság	25
2013/C 226/34	T-318/13. sz. ügy: 2013. június 13-án benyújtott kereset — Vita Phone kontra OHIM (LIFEDATA)	25
 Közszolgálati Törvényszék		
2013/C 226/35	F-51/13. sz. ügy: 2013. május 25-én benyújtott kereset — ZZ és társai kontra EBA	26
2013/C 226/36	F-55/13. sz. ügy: 2013. június 2-án benyújtott kereset — ZZ kontra EBB	26
2013/C 226/37	F-57/13. sz. ügy: 2013. június 21-én benyújtott kereset — ZZ kontra Bizottság	27

Az EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU